

Upplýsingahappdrættið um menn og málefni á Sandi.

1. Á dögunum ég fór með Fera framanundir
í mjólkurbrúsum mikið skrölti
í mörgum skorning jeppinn brölti.
2. Þjá flugvellinum, færðin heldur fór að skán,
og mjólkin komst í kaupfélagið
sem Krúsjeff hafði í eftirdragi.
3. En Matthías er mjólkurkóngur mesti á Sandi,
vörur sínar vel þó tolli
vit sé hefir nóg í kelli.
4. En Kristófer sem keyrir mjólk á Krúsa sínum,
verður er þeirri vertið líkur,
væntanlega orðin ríkur.
5. Því íbúum á ári þessu ugglaust fjölgar,
um þriðjung, eða máske meira,
svo mjólkurneyslan eykst og fleira.
6. Úr gömlu Tangsbúð gekk ég svo til granna minna,
blótnefndina fór ég finna,
er fyrir mér skyldu málin kynna.
7. Um afreksmenn ég óttast samt, að ýmsir verði
útundan í erindinu,
upplýsingahappdrættinu.
8. Hann Skúli er þorpsins leiðarjóns, í landskaf,
í kommunistakór þó syngji,
kemst sá bráðum inn á þingið.
9. Skúli er hreppsins skjöldur bæði og skyn við "Tösku"
~~sjómenn þarna~~ sólstöður þá sögu á kvöldum
sjómenn þarna af mannavöldum.
10. Hann Clausen verslar kjörbúðar með kurt og sniði
og Breiðfyrðingabúð hann skreytir
með brytum tveim við mótuneytið.
11. Bankastjórinn Benedikt, á bókaverslun
en varning mjög í mörgum litum
og metsöluna í glæparitum.
12. Nú hóteltjórinn Svavar situr Sveinstaðina,
með annan fótinn út á Sandi
en annan í sínu heimalandi.
13. Við útvegsmenn hann Eggert háði ógnarrímu,
þá Ármannsglímu allir hylltu,
sem endaði víst með bræðrabyltu.
14. Þá sögu menn hann Sveinbjörn vildi settr leita
en áður en lyktaði Ármannsglímann
orka mannsins hlypi í símann.
15. Hann Böðvar reyndar sagði svo við sýslumanninn
ef færi í vext svo frelsi hrúta,
fekreiddur þeim myndi stúta.
16. Á Sandi hófst nú sauðburður, að sögn á þera,
með jólum fyrst þeir hrúta hirtu,
hreppstjórans sem gagnið virtu.

17. Hann Gvendur þá í bíl sér brá í Bervík suður,
Leiðarstjórnunni Ólafs undir,
enga gat þó hrúta fundið.
18. Böðvar þá með byssu um öxl, sér brá í göngur,
og fé hann síðast fann á þorra,
og fjórar lambar með þeim derra.
19. Víst það munu vanir dalkat terða að hausti,
fjármenn helst þann finna staða,
ef fé sitt mega ekki báða.
20. En frjósemin í fólki er slík og fénaðinum,
og ástatt svo hjá ótal konum,
sem aldrei hugðu barn í vonum.
21. Árgaskan er einstök hreint, á allan máta,
og eðlilega óska konur,
að eigin þungi verði sonur.
22. Á Sandi vantar sjómenn reyndar sérstaklega,
útveginn svo upp að byggja,
og atvinnu sér kenur tryggja.
23. Og frúrnar næstum fljúgast á um frysthúsið,
vilja þangað vistast allar,
í vinnu þegar Sandhólm kallar.
24. Með ráðdeild stjórnar Rögnvaldur þar ríki sínu,
ögn þó kannske íhaldssamur,
enda frystihússins gramur.
25. Og maða var það Malla stór, þó mikið fiski,
að þarna hélt hann yrði usl
af ýsuðéti og smáfrakrusl.
26. En kaupið er hátt og kvenfólk allt í hvítum skrúða,
fór þó margt úr fornum skorðum,
þá fjölgandi um helming vinnuberðum.
27. En Matthías þá miskunnar sig mannin yfir,
því Malla sjálfan vel hann virðir,
og Valda Hall sem kóðin spyrðir.
28. En h.f. Jökull hefir tök á hagfræðinni,
svo fiskaðgerð þar fólkið drífi
með flatningsvél og hausastýfi.
29. Og vélstjórinn sem vera mundi vesturbýskur,
firmani kem í fastar skorður,
af forstjóranum hlaut sá orður.
30. En vel kann Summa og vél hans meta verkafólkið,
með tvöfalt kaup að horfa á hana,
þó hani Summi af gömlum vana.
31. Og nú er síðan naturvinna nóg í jökli,
svo verkmennt þinginn vissi slíka,
vermenn til að gera ríka.
32. Já framfarirnar finnst mér vera furðulegar,
en höfundarnir hugum stórir,
og hornsteinnarnir vera fjórir.
33. Rögnvald mætti og Matthías vel mengið nýta,
og jafna að tign og jafnt til dáða,
þá Jóhannes og Lárus báða.
34. Og hugsjón stundum herra ber en hrokkfull þyngja,
Til forustunnar fólk því vandi, félagsmátt, sinn átreystandi.

V.K.